

Rozhovor s osobnosťou mesiaca Dagmarou Marekovou

Dagmar Mareková je rodáčka z Trnavy. Do Malaciek sa presťahovala, keď mala 8 rokov. Strednú zdravotnú školu vyštudovala v Trnave. Po skončení štúdia nastúpila na detskú kliniku anestéziológie a intenzívnej medicíny v NÚDCH a. s. v Bratislave. Popri zamestnaní sa rozhodla pre štúdium a ako diplomovaná sestra si doplnila i špecializáciu v anestéziológii a intenzívnej medicíne. Po materskej dovolenke sa rozhodla pre zmenu a začala pracovať v diabetologickej ambulancii SIN AZUCAR s. r. o. v Malackách. Je vydatá a spolu s manželom vychovávajú tri deti.

Čo vás priviedlo k štúdiu na zdravotnej škole a k práci zdravotnej sestry? Bol to odjakživa váš sen, alebo vás inšpiroval nejaký vzor?

Práca sestry bola vždy mojím snom. Už ako malej mi mama dala ušiť úbor sestry. Rada som sa hrala na sestričku. Najradšej som všetkým podávala injekcie. Neskôr som na to zabudla. Až na konci základnej školy pri výbere povolania to bolo automatické, bez zaváhania som chcela byť sestričkou. Milou, čistou, usmievavou, čo dobre pichá injekcie a dáva infúzie.

Venujete sa edukácii pacientov s diabetom. Čo je podľa vás najdôležitejšie v prístupe k pacientovi, ktorému bol práve diagnostikovaný diabetes, aby ste získali jeho dôveru a motivovali ho k spolupráci?

Edukácia je najdôležitejšou súčasťou v liečbe diabetu. Je potrebné pacientom všetko vysvetliť zrozumiteľne a ak sa dá, všetko ukázať – používať vizuálne pomôcky. Celá edukácia prebieha v priateľskej atmosfére. Počas edukácie je potrebné zapájať ľudí do procesu, rozprávať sa o zvykoch a návykoch, vysvetliť im zdravý životný štýl. Treba im ponúknuť pomoc a v prípade nejasností možnosť nás kontaktovať.

Diabetes mellitus je chronické celoživotné ochorenie, s vašimi pacientmi sa stretávate dlhé roky, ste svedkami ich životných príbehov. Ktorý pacient bol pre vás najväčšou výzvou?

Každý človek je veľkou výzvou. Ľudia sú individuálne osobnosti. Každý z nich potrebuje individuálny prístup. Je potrebné vysvetľovať pokojným hlasom, mať trpezlivosť, počúvať ich a viesť k správnym návykom a nezabúdať na povzbudenie. Najväčším ocenením je pre mňa, ak zvládnú a pochopia liečbu. Teším sa spolu s nimi z ich dobrých výsledkov a z toho, ako napredujú.

Pani Mareková, je o vás známe, že ste vynikajúco zorganizovaná a napriek vysokému pracovnému zaťaženiu pacientov vždy vítate s úsmevom. V čom spočíva tajomstvo vašej trpezlivosti, láskavosti a energie?

Vybrala som si povolanie sestry, aby som pomáhala ľuďom, a to je mojím celoživotným cieľom. Práca s ľuďmi je veľmi ťažká i krásna. Ak im darujete úsmev, vrátia vám to. Je veľmi dôležité, aby sa pacienti cítili dobre a verili vám a je to už len krôčik k zvládnutiu a úspechu liečby.

Prezradte nám na záver niečo zo svojej životnej filozofie – čo vás naplňuje šťastím, ako relaxujete a kde dobíjate baterky?

Kto mi dobíja baterky? Ľudia s úsmevom, milí, ohľaduplní, dobrosrdeční. Neskutočná podpora a ocenenie mojej doktorky. Samozrejme, moja rodina a úžasné deti. Nesmiem zabúdať na moju vášeň, ktorá je mojím relaxom – a to je pečenie.

*Ďakujeme vám za rozhovor
Odborná redakcia DIA News*